

דף העשרה לשיעורי

הדף היומי שע"י

יהודי של ש"ס

מצדיקי
הרבים

איחוד שיעורי התורה בישראל

שבת דף ע"ו

לקבלת הגיליון במייל torat.israel4@gmail.com
ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה
קו התהילים להצלת הבריאים שלא יחלו והחולים שיתרפאו
077-9710320 שלוחה 597 לשליחת שמות לתפילה חייגו 0722-148184

סכומם עצמי

נערך ע"י הרה"ג הרב נריה כהן שליט"א, הארות והערות יתקבלו בברכה במייל: c7673908@gmail.com

1. 'עצה' פירושו:

א. חכמת זקן.

ב. תבן מין קטנית.

2. 'אורתא' פירושו:

א. אור הבוקר.

ב. ערב.

3. כדי להשלים שיעור אוכל, מצטרפת לפרי קליפת:

א. פול ישן.

ב. עדשה חיזונית.

ג. עדשה פנימית.

חידודא

השאלות במדור זה הינן רשות

מהם ה' מיני משקים שיצאו מהכלל, ושיעורם פחות מרביעית ?

·םאא אלא 'אזא 'אזא 'אזא 'אזא

למעשה

הגאון רבי מרדכי בונים זילברברג שליט"א - רב שכון הי' ביב לתגובות ולהערות בכתובת נ"ל: 5740398@GMAIL.COM

ע"ו ע"ב

דין סובין ומורסן בימינו לענין הוצאה!

מתני' חוץ מסובן ומורסן. ופרש"י סובן קליפת חטין הנושרת מחמת כתישה. ומורסן הנשאר בנפה, והנה בימינו שחכמי הטבע אומרים שהסובין והמורסן בריאים מאד ומוכרים פת המעורב בו סובין בממון רב. יתכן שיצרפו הסובין והמורסן לענין שיעור הוצאה דיש להתחשב בכל זמן וזמן, כמבואר להלן בדף פ' ע"ב לגבי הוצאת חול דשיעורו נקבע לאחר החורבן לפי הצורך לערב אותו בסיד כדי שיש חייב אף שבזמן הבית לא היה צורך זה.

כך יחוש לתקן את נפשו על ידי מצות ומעשים טובים שהם התרופה האמיתית לנפש שעל ידם יזכה לחיי העולם הבא (מדרש שמואל בהקדמה מעם לועז ויקרא עמוד רעז).

טעם אחר: לפי שבעצרת ניתנה התורה והלומד תורה צריך קודם לדעת את דרך לימודה ואיך התנהג בה אחר לימודה, לכן תקנו ללמוד מסכת אבות קודם עצרת כדי שיהיה לכל אחד מישראל מוכן לקבל את התורה בלב שלם ולהתנהג בה כדת וכשורה (מדרש שמואל בהקדמה שכן מצא כתוב).

טעם אחר: לפי שבראשית הקיץ נודע ומתברר אם השנה היא מבורכת או חלילה אינה מבורכת, ולכן אם השנה מבורכת יש להודות לה' כי טוב ושלא לכפור בטובתו יתברך, אך אם אין הברכה שרויה יכנע וישוב אל אלוהיו וירחמנו (מדרש שמואל).

טעם אחר: לפי שזה זמן תענוגות בני אדם לזאת תקנו לומר דברי מוסר ויראת ה' להשיב לב האדם לעבודת הבורא יתברך (או"ח סימן רצב ס"ק ה הובא בכף החיים שם ס"ק כב).

טעם אחר: כדי למשוך את לבו של אדם לתשובה בימים אלו ולטהרו מטומאת העבירות כפי שנטהרו ישראל בצאתם ממצרים בתקופה זו [מפסח ועד עצרת] מטומאת עבודה זרה (ילקוט מעם לועז שם).

טעם אחר: ימי הספירה הם ימי דין, כי בהם מתו תלמידי רבי עקיבא, ולכן ראוי לו לאדם לרעוד בימים אלה. ומפני שלב האדם שבור באותם הימים, אם יקרא דברי מוסר יכנסו הדברים בלבו אז יותר מאשר בשאר הימים (מדרש שמואל בהקדמתו).

מהות פרקי אבות

פרקי אבות כולל ששה פרקים ממשנה ומברייתא, ה' פרקים ראשונים הם ממשניות מסדר נזיקין הפרק השישי הוא ברייתא שהוסיפו לה' הפרקים, והטעם שהוסיפו ברייתא זו: לפי שברייתא זו עוסקת כמו מסכת אבות בדברי אגדה וענייני תלמוד תורה (פרש"י המיוחס לרמב"ם אבות ר"פ ו).

הטעם בלימוד מסכת זו

לפי שזמן זה הוא זמן עונת לבלוב האילנות והפרדסים, והאדם עלול להימשך אחר היצר האומר לו לטייל בגנות ובפרדסים ולאכול את הפירות שכבר גדלו, לכן לומדים פרקי אבות כדי לעורר את לב האדם לבל ימשך אחר עצת היצר וישתדל לרדוף אחר המצוות והמעשים הטובים כדי שיזכה לעולם הבא ולגן עדן שהם מקום העונג באמיתי, ולא ילך שולל אחר הבלי העולם הזה שאין נשאר מהם כלום (אבודרהם הובא בא"ר תצג טו).

טעם אחר: לפי שיש במסכת זו ה' פרקים, ועם התוספתא שהיא שני חכמים בלשון המשנה הוי ששה, שכולם מדברים בדברי תורה ומוסר לקבל עלינו עול תורה ומצוות, וגם הפרק הראשון מדבר בשלשלת קבלת התורה מדור לדור ממשנה רבינו, לכן אומרים אותם באלו ששה שבועות שהם מזמן גאולת מצרים עד יום מתן תורה (לבוש תצג ד).

טעם אחר: לפי שבאותם הימים שבין פסח לשבועות מתחיל האדם לאכול ולשתות ולעסוק ברפואות כדי שיהיה בריא כל השנה, ורומזים לו כשם שאדם חש לתקן את גופו ובריאותו,

לשמיעת תשובות לשאלות לחידוד וכן תגובות נוספות לדפי יהודי של ש"ס בטל': 077-9710320 שלוחה חמש, תשע ארבע. | למענה על שאלות הסיכום בשלוחה חמש, תשע, שתיים. | פרטים על התוכנית ומידע כללי בשלוחה 6

שמעון בן חנה מזל בתושח"י כל הרואה את ההודעה יאמר שני

פרקי תהילים בקו: 077-971-0320 בשלוחה: 597

לרפואה שלימה

טל': 0722-146676 | מוקד 24 שעות כוכבית זכות 6527*

וכך כתב הגאון רבי חיים מוולאז'ין זצ"ל ברוח חיים: "הלומד בשמחה בשעת אחת, ילמד הרבה יותר ממה שלומד בכמה שעות בעצבות".

ובתפארת ישראל כתב: "על ידי שילמד בשמחה ייתפסו הדברים היטב בליבו", וכן פירש בלחם שמים: "מתוך שמחה הלב מתרחב ומתפקח ומתחדד השכל והזיכרון".

והמהר"ל זצ"ל בדרך חיים (פ"ו עמ' רצז) כתב: "השמיני: בשמחה, כי השמחה מידה גדולה, כי כאשר אדם הוא בשמחה הוא בשלימות ועל ידי זה מקבל התורה שהיא שלימות האדם, וכאשר האדם בצער אז הוא בחיסרון אין מקבל התורה שהיא שלימות האדם... ודבר זה אין צריך ראייה כי כאשר האדם דעתו צלולה לבו פתוח יותר. ובפרק המוציא (שבת עז ע"ב) "רבי זירא אשכח לרב יהודה דהוה קאי

אפיתחא דבי חמוה וחזייה דהוה בדיחא דעתיה ואי בעי מיניה כל חליי עלמא הוה אמר ליה" ע"כ. הרי לכך כי בדיחת הדעת היא סיבה גדולה לתלמוד תורה...", עכת"ד.

וכך מספרת הגמ' במסכת שבת (דף ל ע"ב): "כי הא דרבה, מקמי דפתח להו לרבנן אמר מילתא דבדיחותא, ובדחי רבנן. לסוף יתיב באימתא ופתח בשמעתא". ופרש"י זצ"ל: "ובדחי רבנן – נפתח לבם מחמת השמחה".

וכל זאת מפני שככל שהלב שמח כך הוא נפתח ונהיה מוכן ומוכשר לקבל התורה.

בהמהרי"ל זצ"ל (מנהגים, ליקוטים אות פ"ג) הביא: "מעידין על רבינו תם זצ"ל שכשהיה רוצה ללמוד תמצית מהלכה חמורה היה נותן לפניו תל של זהובים לשמוח בהן ונתרחב לבו ולמד בכח" (מידות דליה).

עניינא דיומא – ספירת העומר פרק מח' מתוך גיליון "לב המועדים" – ניתן לקבל במייל (lev17382@gmail.com)

והטעם: כדי להפיס דעתם של עמי הארצות, שלא יתייאשו בקוראם את המסכת בחושבם שלא יזכו לחיי העולם הבא עד שיקיימו כל הנאמר בה (מטה משה תפו בשם הכל בו סימן מ).

טעם אחר: לפי שכל פעולה שיפעל האדם יש לו לידע תחילה מה תכלית העבודה שעושה בה, ולכן תקנו לומר כל ישראל לפי שתכלית אמירת פרקי אבות הוא השגת החיים הניצחיים שהם חיי עולם הבא ואומר שכל איש אשר בשם ישראל יקרא לא יהיה מן הנמנע ממנו השגת העולם הבא וזה שאומרים "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא" (עיין מטה משה תפו).

"רבי חנניא בן עקשיא" (מכות כג, ב) בסיום לימוד פרקי אבות מסיימים כל פרק במאמרו של רבי חנניא בן עקשיא "רצה הקב"ה", והטעם: לפי שיש בו סיום נאה ומכיון שאין אומרים קדיש על המשנה אלא על אגדה נהגו לומר סיום זה (רש"י אבות פרק ו).

הטעם שאומרים זאת בשבת
לפי שהעם בטילים ממלאכתם וראוי שיעסקו בדברי מוסר המקרבים את ליבם לאביהם שבשמים (כה"ח תקנג יז).

הטעם שבין מנחה למעריב
לפי שעמי הארץ נאספים לקרוא בתורה במנחה, ומשמיעים להם מידות תרומיות השנויות במסכת זו (מחזור ויטרי), וכן כתב גם במנהגים דבי מהר"ם מרוטנבורג, משום יושבי קרנות כדי להשמיע לעם ולקרוב לתורה.

טעם אחר: מפני כבודו של משה שנפטר בשעת מנחה לקיים מה שנאמר נשיא שמת כל המדרשות בטליו, ולכן נהגו לומר פרקי אבות משה קיבל תורה מסיני לספר בכבודו ובשבחו (רב סעדיה גאון בסידרו, שבלי הלקט).

משנת "כל ישראל"
לפני אמירת כל פרק מפרקי אבות אומרים משנת "כל ישראל יש להם חלק" (כל בו סימן מ, מטה משה תפו).

לשמיעת תשובות לשאלות לחידוד וכן תגובות נוספות לדפי יהודי של ש"ס בטל': 077-9710320 שלוחה חמש, תשע ארבע. | למענה על שאלות הסיכום בשלוחה חמש, תשע, שתים. | פרטים על התוכנית ומידע כללי בשלוחה 6

הרב חיים אדמון בן רחל בתושח"י כל הרואה את ההודעה יאמר

שני פרקי תהילים בקו: 077-971-0320 בשלוחה: 597

לרפואה שלימה

טל': 0722-146676 | מוקד 24 שעות כוכבית זכות 6527*

יהודי של ש"ס

דף העשרה לשיעורי
הדף היומי שע"י

איחוד שיעורי התורה בישראל

שבת דף ע"ח

לקבלת הגיליון במייל torat.israel4@gmail.com
ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה
קו התהילים להצלת הבריאים שלא יחלו והחולים שיתרפאו
077-9710320 שלוחה 597 לשליחת שמות לתפילה חייגו 0722-148184

נערך ע"י הרה"ג הרב נריה כהן שליט"א, הארות והערות יתקבלו בברכה במייל: c7673808@gmail.com

1. 'מי שופכין' למה מועילים ?

א. כלום.

ב. לגבל הטיט.

ג. לשטיפת כלים.

2. 'קשר מוכסין' פירושו:

א. קשר עניבה.

ב. סימן וקבלה.

3. בתפילין של ראש, איזו פרשה הכי קטנה ?

א. שמע.

ב. והיה אם שמוע.

ג. קדש.

השאלות במדור זה הינן רשות

כלפי מה 'סלע' ו'גרוגרת' הם אותו שיעור ?

אָפּטאָמאָל אַ טאָג אַלעס אַלעס אַלעס

הגאון רבי מרדכי בונים זילברברג שליט"א - רב שכונת ח' ביב לתנובות ולהערות בכתובת מייל: 5740398@GMAIL.COM

ע"ח ע"א

האם בימינו שיעור שופכין השתנה ?

שופכין למאן חזו. שיעור הוצאה של שופכים הוא ברביעית, ומקשה הגמרא: שופכים למאי חזו? אמר רבי ירמיה לגבל בהן את הטיט. והנה בימינו אין מגבלין בהן את הטיט, וא"כ שוב יש להסתפק מהו השיעור של הוצאת שופכים?. ואמנם יש לדעת דמבואר לקמן דף צ ע"ב וברמב"ם (פרק יח מהלכות שבת ה"כ) שכל השיעורים נאמרו בסתם אבל אם הוציא לזרע או לרפואה וכדומה חייב בכל שהוא.

מדוע המוציא עור אינו מתחייב במידה כזאת שראוי לתת

בתוך בתי התפילין לחזקן?

אזיל רבנן בתר דשכיחא. בשו"ת דברי חיים (או"ח ח"א סימן א) דן האם מותר לתת בתוך הבתים של התפילין עור לחזקן כשהבית החיצון מעור רך? וכתב: אתפלא מאד איך בשביל איזה תירוץ במרדכי יופסק הדין, הלא אין פוסקין הלכה מתוך קושיות ותירוצים כי הרבה תירוצים נאמרו ונשנו בדורינו זה, ובפרט בדברי המרדכי הנ"ל אשר רבינו הבי"י

דבר כי אם למזוזה, ואין דרך לעשות עמו שום דבר אחר פרט למזוזה, ומאי קמ"ל.

ע"ח ע"ב

מה דינו של מוציא שטר כסף מזויף מרשות לרשות?

שטר חוב משפרעו. המוציא שטר חוב לאחר שפרעו פטור, כיון דאסור להשהות בבית שטר פרוע, גם לא לצור על פי צלוחיתו, וה"ה דאסור להחזיק שטר כסף מזויף בביתו, דהו"ל בכלל "אל תשכן באהלך עולה", כמבואר במסכת כתובות דף יט ובשו"ע (ח"מ סימן נו), ולא חזי למידי, והמוציאו בשבת מרשות לרשות פטור מחטאת, ולכן שמח. ובפרט דמבואר ברמ"א (סוף סימן שלד) שהמחלל שבת בשגגה יתן במקום חטאת ח"י פשוטים לצדקה, וכתב המשני"ב (שם סק"פ) שסכום זה הוא הפחות שבכבשים, ולכן צריך ליתן סכום זה שהרי כשבית המקדש היה קיים היה חייב להביא חטאת ולא יהא חוטא נשכר, ולכן נחסך ממנו דמי חטאת כשנתברר שהוציא מרשות לרשות הבל שאין בו ממש. אמנם הוא צריך כפרה חטאת. על שחשב להוציא שטר ממון ודומה לנתכין לאכול בשר חזיר ונמצא בשר טלה שצריך כפרה, אבל לא.

בסימן ל"ב לסעיף מ"ח והב"ח שם מפרשים בדרך שלפי דבריהם ודאי כשר כמבואר בדבריהם. וגם בשו"ע שם מבואר להכשיר... ואם כן יש לכאורה לשאול למה לא יתחייב המוציא עור במדה כזו שתהיה ראויה ליתנם בתוך הבתים. וי"ל דמבואר במסכת שבת דף עח ע"א כל מילתא דשכיחא ולא שכיחא אזיל רבנן בתר דשכיחא יעו"ש, וכנראה שבימי הש"ס לא היה שכיחא הנהגה זו של נתינת עור בתוך בתי התפילין. ובימנו אם זה שכיח יתחייב על כך.

והנה הגמרא בדף עט ע"ב מקשה על המשנה שכתבה שהמוציא קלף חייב על שיעור של פרשה קטנה שבתפילין, מברייתא אחרת שם נאמר: קלף כדי לכתוב עליו מזוזה [שהיא שתי פרשיות, ולא רק פרשה אחת]? וכתב החשק שלמה (בהגהותיו על הגמרא שם) לדעת הסוברים דמזוזה גם צריכה עיבוד לשמה, לישני דהברייתא מיירי בקלף שעבדו לשם מזוזה, דתו אינו ראוי לתפילין, וכמש"כ הב"י (באו"ח סימן לג). וגם לקשר מוכסין לא חזיא, משום שהוזמנו לשם קדושה ודעת קצת פוסקים דהזמנה לגוף הקדושה מילתא היא, אבל מתניתין מיירי בעבדו לשם תפילין, ונשאר צ"ע. ואולי אפשר לתרץ, דאין לומר שהברייתא מיירי בקלף שעובד לשם מזוזה, ולא ראוי לא לתפילין וגם לא למוכסין, דא"כ פשיטא ששיעורו כדי לכתוב עליו מזוזה, כיון שלא ראוי לשום

עניינא דיומא – ספירת העומר פרק מט' מתוך גיליון "לב המועדים" (- ניתן לקבל במייל lev17382@gmail.com)

הטעם שנקראת מסכת אבות בשם זה

לפי שנסדרו בה דברי אבות הראשונים שקיבלו את התורה זה מזה משה ליהושע עד אנשי כנסת הגדולה, ושמאי והלל רבן יוחנן בן זכאי ותלמידו להודיענו איך היו מעשיהם נכונים והיו מזהירים לאנשי דורם ומדרכים אותם בדרך ישרה (רש"י בפירוש הנדפס בגמרא לסוף פרק קנין תורה).

טעם אחר: לפי שחכמינו ז"ל נקראהו אבות שעל ידי דברי התוכחות שהם מוכיחים לאדם מביאים אותו לחיי העולם הבא, וכל המביא את חבריו לידי עולם הבא נחשב כאילו ילדו שנאמר (במדבר ג, א) "ואלה תולדות אהרן ומשה", ונאמר "ואלה שמות בני אהרן" (שם ב) לומר לך אהרון ילד ומשה לימד לפיכך נקראו על שמו וכיון שבמסכת זו כתובים כל דברי המוסר והתוכחות שאם אדם מקימם זוכה לעולם הבא קראו חכמים את המסכת אבות (תוי"ט).

טעם אחר: לפי שאמרו חז"ל שכל הדברים המפורשים בתורה נקראו אבות ורצה התנא להשמיענו שכל המוסרים והעצות שאומרים לנו התנאים במסכת זו ומשמשים כאן פינה לשאר דברי חכמה ומוסר מפורשים הם מהתורה שכל מאמר ומאמר יש לו מקור נאמן בתורה (הגר"א).

לשמיעת תשובות לשאלות לחידוד וכן תגובות נוספות לדפי יהודי של ש"ס בטל': 077-9710320 שלוחה חמש, תשע ארבע. | למענה על שאלות הסיכום בשלוחה חמש, תשע, שתיים. | פרטים על התוכנית ומידע כללי בשלוחה 6

יהושע בן ריזל שושנה בתושח"י כל הרואה את ההודעה יאמר שני

פרקי תהילים בקו: 077-971-0320 בשלוחה: 597

לרפואה שלימה

טל': 0722-146676 | מוקד 24 שעות כוכבית זכות 6527*

וארבעה ימים ראשונים של הספירה [ולכן אסורים בנישואין ותספורת עד ל"ד בעומר].

בתוס' כתבו שמתו עד חג השבועות, אלא שמתו רק בימים שבהם אומרים תחנון, נמצא דמתו רק ל"ג יום מימי הספירה, וכנגד ל"ג יום אלו נוהגים מנהגי אבילות בל"ג ימים ראשונים של הספירה, אע"פ שימות האבילות היו מפוזרים תקנו להתאבל כמספר הימים בין פסח לעצרת, הימים שבהם לא מתו, הם שבעת ימי הפסח, שש שבתות, ושני ימי ר"ח, של אייר ושל סיון (ב"י תצג בשם מהר"י בן שועיב דרשה ליום א דפסח, ביאור הלכה תצג ד"ה יש נוהגים).

מנהגים בקביעת ל"ג ימי האבילות
יש שנהגו: מר"ח אייר עד ג' ימי הגבלה (מג"א תצג ס"ק ה משנ"ב שם ס"ק טו שכן המנהג בוילנא), **יש שנהגו:** מאחרי ר"ח אייר (ב' אייר) עד ערב חג השבועות (משנ"ב תצג ס"ק יד יט).

יש שנהגו: מפסח עד ר"ח סיון ורק בל"ג התירו (מנהג ירושלים, הגריש"א אבני ישפה).

מנהג א"י מתחילת ימי הפסח עד ל"ג בעומר
מנהג הספרדים עד ל"ד בעומר בבוקר, ולאחר ל"ד בעומר מותר גם נשואין (שו"ע תצג ב).
והטעם: משום דסברי כדעת המדרש שמתו ל"ד ימים, ונוהגים אבילות ל"ג ימים שלמים ומקצת יום ל"ד, ומסתפרים בבוקר משום דמקצת היום ככולו אמרינן בבוקר ולא בערב. וכן אין מתחתנים בל"ג בעומר (שו"ת יביע אומר ח"ג סימן כו).

עוד מנהגים בימי הספירה
לימוד מסכת שבועות: יש שנהגו ללמוד מסכת שבועות בימים אלו, **והטעם:** לפי שיש בה מ"ט דפים כמנין ימי הספירה בכל יום דף אחד מן המסכת (טעמי המנהגים עמוד רעא בשם חת"ס).

אבלות בימי העומר

מנהגי אבילות
נוהגים מנהגי אבלות בין פסח לעצרת (טור תצג, א)
הטעם: לפי שבימים אלו מתו י"ב אלף זוגות תלמידים של רבי עקיבא והסיבה שהם מתו לפי שלא נהגו כבוד זה בזה ומחמת הצער אנו נוהגים בימים אלו אבלות (שו"ע תצג, א).

טעם אחר: לפי שמשפט הרשעים בגיהנום י"ב חודש, רבי יוחנן בן נורי אומר (עדות פרק ב משנה י) מן הפסח ועד העצרת שנאמר (ישעיהו סו כג) "מדי שבת בשבתו" (אשל אברהם תצג, א, שבלי הלקט, ורבינו ירוחם).

טעם אחר: לפי שימי אלו הם ימי דין והראיה שהעומר בא מהשעורים (מובא באשל אברהם שם בשם ספר אדם וחיה).

זמן פטירתם
במדרש (מדרש שהובא בדרשת ר"י אבן שועיב דרש ליום א' דפסח הובא בב"י) מובא דפסקו למות ט"ו ימים קודם חג השבועות, שכתב שמתו עד פרוס העצרת, ופרוס הוא חצי חודש דהיינו ט"ו יום, ונמצא שמתו רק בשלושים

לשמיעת תשובות לשאלות לחידוד וכן תגובות נוספות לדפי יהודי של ש"ס בטל': 077-9710320 שלוחה חמש, תשע ארבע. | למענה על שאלות הסיכום בשלוחה חמש, תשע, שתיים. | פרטים על התוכנית ומידע כללי בשלוחה 6

דוד בן מרים רבקה בתושח"י כל הרואה את ההודעה יאמר שני

פרקי תהילים בקו: 077-971-0320 בשלוחה: 597

לרפואה שלימה

טל': 0722-146676 | מזקד 24 שעות כוכבית זכות 6527*

עוד מנהגי אבילות

מנהג האר"י לאסור תספורת בכל ימי העומר אף בלי"ג בעומר ואף אם נזדמן לו ברית (שער הכוונות דף פו, ופרי עץ חיים שער רב פז, שערי תשובה תצג ד), **ובאשל אברהם כתב הטעם**: לפי שהם ימי דין. או דסברי דטעם אבילות האבילות הוא לפי שרבי יוחנן בן נורי אומר (עדות פרק ב משנה י) שמשפט הרשעים הוא מן הפסח ועד העצרת.

עוד מנהגי אבילות

נישואים: אין נושאים נשים בימים אלו (טושו"ע תצג, א), **והטעם**: כיון שיש בזה שמחה גדולה (טור תצג א). **זמן האיסור** יש שנהגו שלא לישא נשים בכל ימי הספירה עד חג השבועות, והמנהג בא"י עד ר"ח סיון חוץ מלי"ג בעומר (ט"ז תצג ב).

הטעם שאסרו רק נישואים והתירו תספורת ושאר דיני אבילות משום גזרות תתנ"ו שהיו באשכנז בין פסח לעצרת, והחמירו רק בשמחה יתירה של נישואים (ט"ז תצג ב). [עייין עוד באבילות אחרי ל"ג בעומר] ועוד דסברי כתוס' דמתו מפסח ועד עצרת עם הפסקות באמצע ולכן החמירו כשיטת התוס' לענין נישואים אבל בתספורת לא החמירו (סידור פסח כהלכתו פרק יב ג הערה 24).

מנהג בני ספרד להתיר נישואין מלי"ד בעומר.

אירוסין: מותר, (טור תצג א), **והטעם**: שמא יקדימנו אחר (מג"א תצג א, משנ"ב שם ס"ק ג, באר היטב תצג ס"ק ב). **סעודת אירוסין**: מותר (משנ"ב שם ס"ק ג), **והטעם**: שהרי גם סעודת הרשות מותר ורק לעשות סעודה בריקודים ומחולות נהגו איסור (חק יעקב שם ס"ק ד משנ"ב שם). **שירה בסעודת אירוסין**: לשיר מותר, **והטעם**: משום שנחשב קצת לסעודת מצווה (הגרשז"א, הליכות שלמה פרק יא ה).

בר מצווה: מותר לעשות סעודת בר מצווה אע"פ שאינו נעשה בו ביום, ומיהו יש להימנע מריקודים ומחולות (הגרשז"א, הליכות שלמה פרק יא ו).

תספורת

במקום הצורך כגון לצניעות או לרפואה או במקום מצווה מותר להסתפר.

זמנים שמותר להסתפר לפני ל"ג בעומר

חל ר"ח בשבת מותר להסתפר ביום שישי, **והטעם**: דכיון שיש תוספת שמחה משום שבת וראש חודש יש להתיר להסתפר ערב שבת מפני כבוד השבת (משנ"ב תצג ס"ק ה).

לשמיעת תשובות לשאלות לחידוד וכן תגובות נוספות לדפי יהודי של ש"ס בטל': 077-9710320 שלוחה חמש, תשע ארבע. | למענה על שאלות הסיכום בשלוחה חמש, תשע, שתיים. | פרטים על התוכנית ומידע כללי בשלוחה 6

דוד בן מרים רבקה בתושח"י כל הרואה את ההודעה יאמר שני

פרקי תהילים בקו: 077-971-0320 בשלוחה: 597

לרפואה שלימה

טל': 0722-146676 | מוקד 24 שעות כוכבית זכות 6527*